

KNĚŽEVÁK 2

15 let zpravodaje "Kněževák"

SLOVO STAROSTY

Vážení spoluobčané,
na posledním veřejném zasedání zastupitelstva obce jsem konstatoval, že „Plán rozvoje obce na léta 2010-2014“ je vcelku splněn bezzbytku. V obci je stále co vylepšovat a udržovat. Obec nesmí ustrnout v rozvoji, protože by se rázem ocitla na chvostu sousedních obcí. Dalo nám to docela dost práce, aby se obec dostala do stavu, ve kterém se nyní nachází, a proto je zapotřebí tuto úroveň stále udržovat. U veřejných ploch se nám to vcelku daří slušně za pomoci firmy pana Chládky, firmy pana Ryvoly a brigádníků. V jarních měsících došlo k úpravě zeleně v obci, některé stromy byly pokáceny a ostatní upraveny ořezem. Není možné, aby stromy, kde jsou proschlé jen některé větve, byly poraženy celé.

pokračování uvnitř

2014

Z OBSAHU:

- Retro pohledy Kněževáka
- Naši sousedé
- Napsali jste nám
- Vítání občánků
- 7. Čaje pro seniory
- Podnikatelé rok 1932
- Zápisy z jednání ZO
- MŠ informuje
- Baráčníci - Máje
- ČSŽ – Dětský den
- Slovo starosty
- Zajímavosti ze sousedství
- Sokol kopaná
- Fotogalerie

Redakce LuRo děkuje všem svým čtenářům za patnáctiletou přízeň a děkuje také všem, kteří se svými názory, články, příspěvky a svojí podporou zasloužili o to, že zůstal vaším zpravodajem do dnešních dnů.

Kněževáci a Kněževačky, opět tu máme rubriku „Naši sousedé“ a dnes jsme pro Vás připravili představení dalšího dobrého souseda a tím je Celní úřad Praha Ruzyně. Možná to nevíte, ale čtyřnozí pomocníci celníků mají svůj objekt v naší obci, a to blízko přistávací dráhy. Musím říci, že přítomnost „celníků“ v naší obci přispívá k zvýšení úrovně bezpečnosti a patří jim za to náš dík. Přeji Vám příjemné počtení. Ing. Ladislav Kašpar, zastupitel, OU Kněževs.

Co si tedy představit pod pojmem - Celní úřad Praha Ruzyně, o to se s námi podělil plk.ing.Pavel Drobek.

Celní úřad Praha Ruzyně patří k 15 celním úřadům, které fungují v České republice. Oproti ostatním, které jsou zřízeny v jednotlivých krajích, ale vykonává unikátní činnosti spojené s leteckou přepravou. Rozsah kompetencí je obrovský, protože má na starosti aktivity i na dalších letištích - Kbely, Letňany, Vodochody - nebo v budově České pošty na Plzeňské ulici na Praze 5. Současně metodicky řídí jednotnou aplikaci dohledových a celních postupů na ostatních mezinárodních letištích v ČR (Brno Tuřany, Karlova Vary, Pardubice, Ostrava - Mošnov). Stačí si uvědomit, že jen na Letišti Václava Havla Praha projde ročně na 11 miliónů cestujících a na 80 tisíc tun CARGO, nebo chcete-li leteckého nákladu. Celníci navíc při dohledu nad zbožím musí postupovat podle jednotných celních předpisů platných v celé Evropské unii. Pomáhají jim při tom i poznatky, zkušenosti a analýzy sdílené kolegy ze zahraničí. Důležitou aktivitou v rámci kontrolní celní činnosti na pražském letišti je i správa spotřebních ekologických daní. Do celního prostoru spadají daňové sklady i palivové nádrže v katastru obce Kněževs, patří sem i řada Duty Free obchodů se zvýhodněným prodejem tabákových výrobků a lihovin (bez daně) pro cestující ze zemí mimo EU. S růstem počtu dovozů včetně pošty a kurýrních služeb narůstá i počet pokusů o nelegální dovoz tabákových výrobků, alkoholu, léků, omamných a psychotropních látek, ale i zboží podléhající regulaci obchodu podle úmluvy CITES (Úmluva o

mezinárodním obchodu s ohroženými druhy volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin). To vše pomáhají celníkům odhalovat i speciálně vycvičení psi, kteří vyčmuchají nejen exempláře CITES, ale i drogy, tabákové výrobky, a nově také bankovky. Ty od letošního ledna vyhledává speciálně vycvičená dvouletá fenka belgického ovčáka Boxi, která tuto činnost vykonává jako jediná v České republice. Celníci využívají ke své práci celkem 14 psů. Svůj domov mají v Kněževsi, kde byl vybudován psinec. Denně je tedy mohou obyvatelé vidět při cestě na letiště či zpět, nebo při jejich každodenní procházce v okolí psince při venčení svých čtyřnohých miláčků. S celníky se mohou obyvatelé obce také setkat při silniční kontrole na rychlostní komunikaci R7 nebo při své cestě na dovolenou v odletové hale terminálů. Celní úřad má rovněž postavení policejního orgánu, tedy orgánu činného v trestním řízení pro vybrané trestné činy. Jeho příslušníci tak po celých 24 hodin provádějí celní dohled a kontrolu u dováženého, vyváženého a prováženého zboží, rozhodují i o jeho celní hodnotě, kontrolují dodržování obchodně-politických opatření ČR a EU, zákazů a omezení při dovozu, vývozu a tranzitu zboží; rozhodují o zajištění zboží, pátrají po zboží protiprávně dovezeném nebo vyvezeném, zajišťují ochranu předmětů historické a kulturní hodnoty (například kontrolu povolení k vývozu z území ČR) a podobně. „Celní úřad nežije na letišti ve vakuu. Je pro nás naprostou nutností každodenní spolupráce s provozovatelem letiště (Letištěm Praha), ostatními bezpečnostními složkami (cizineckou policií), úřady (veterinární správou), deklaranty a leteckými společnostmi. Celní úřad je pro všechny rovnocenným partnerem a poskytuje služby veřejnosti“, říká ředitel Celního úřadu Praha Ruzyně Marcel Kulendík. Celní úřad nejsou jen kompetence, ale především lidé, kteří je plní. Celkem je nás na úřadě 298 z celkového počtu 333 systematizovaných míst. Na první pohled se může zdát, že je to obrovská masa lidí.

Musíme si však uvědomit, že na Letišti Václava Havla Praha je nepřetržitý provoz a tomu odpovídají i 12 hodinové směny v systému krátký a dlouhý týden. V tomto systému slouží tři čtvrtiny kolegů (224). Nikdy se tak nesejdou na úřadě všichni. Navíc je od letošního března můžete vidět ve zcela nových uniformách, kde kromě vzhledu a střihu jsou výraznou změnou hodnoti umístění na obou náramenících, jako je tomu u ostatních uniformovaných sborů. Tradiční šedomodrá kombinace služebního stejnokroje i barva pracovních oděvů zůstaly zachovány, kalhoty doplnily modré paspule všité do vnějších bočních švů. Celní úřad Praha Ruzyně sám organizuje nebo se také aktivně účastní různých besed, seminářů pro odbornou či laickou veřejnost. Samozřejmě se podílí svou účastí na dětských dnech, kde prezentuje práci celního úřadu. Děti společně s rodiči se tak mohou blíže seznámit například se zbrojním arzenálem, rentgenovou technikou, shlédnout ukázkou odhalení pašovaného zboží služebními psi nebo ukázkou zajištění a zneškodnění pachatele trestného činu. Zároveň si mohou vyplnit znalostní test a na oplátku obdrží průkaz „celníka juniora“ a další upomínkové předměty.

„Věty z posledního odstavce článku určitě zaujaly a věřím, že příští Dětský den 2015 na fotbalovém hřišti v Kněževsi bude ve znamení celníků juniorů z naší obce“, dodává ing. Ladislav Kašpar.

Komentář k foto: Návštěva zástupců Celního úřadu Praha Ruzyně.

Exkurze na Letišti / Obecní úřad dostal nabídku ohledně exkurze po terminálech na Letišti Václava Havla Praha. Tentokrát chce Letiště dát šanci nejenom dětem, ale i ostatním občanům. Z tohoto důvodu pro okolní obce vyblokovalo všechny pondělky v měsíci červenci a srpnu od 9.00 do 15.00. Exkurze začínají i končí na Terminálu 3., trvají přibližně 2 hodiny a kapacita exkurze je 45 osob. V případě zájmu kontaktujte OÚ v Kněževsi, který na Letišti zajistí konkrétní termín a čas. Exkurze je zdarma.

Nabídku zaslala Hana van der Hoeven – PR Coordinator Letiště Praha, a.s.

Překvapení v kapli / červen 2014 - V místní kapli sv. Václava se při rekonstrukci vnitřních prostor našel téměř unikátní „poklad“. Na zdích byly objeveny malbou zakryté historické kresby, zajímavé písemnosti na lavicích, snad zasypaná krypta pískem, ... Nyní obec zvažuje, jak dál postupovat. Nechme se překvapit.

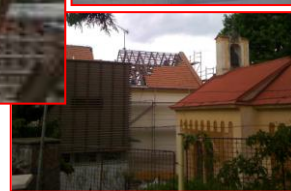
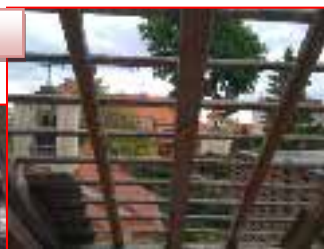
R

Spolek Havlíček funguje v obci již řadu let. Za dobu své činnosti pořádal mnoho akcí – výlety pro seniory, návštěvy muzeí, besedy, přednášky o historii pro děti ... Nyní připravuje projekt „Po stopách Havlíčka“. Členové se zúčastňují akcí pořádaných obcí i spolky – Čaje pro seniory, Staročeské máje apod. Uvažují, že by se Spolek podílel i na organizování Čajů pro seniory. Kdo by měl zájem vstoupit do jejich řad, může kontaktovat pí L.Kučerovou. (FOTO – ze sezení Spolku na OÚ).

R

VZPOMÍNKA NA REKONSTRUKCI ŠKOLY

Usnesení č. 51 z veřejného zasedání Zastupitelstva obce Kněževy ze dne 24.3. 2014**Zastupitelstvo obce schvaluje:**

1. Zprávu starosty obce Stanislava Kettnera o činnosti Rady obce a Zastupitelstva obce za období od posledního veřejného zasedání konaného dne 9. 12. 2013
2. Zprávu předsedy komise pro rozvoj obce a životní prostředí p. Červeného o činnosti a událostech v období od posledního veřejného zasedání.

Usnesení č. 52 ze zasedání Zastupitelstva obce Kněževy ze dne 14.4. 2014**Zastupitelstvo obce schvaluje:**

1. Příspěvek Letiště Praha z programu „Žijeme zde společně“ ve výši 1 773 000 Kč, který bude využit na výstavbu kanalizace a vodovodu ve sportovním areálu a na údržbu zeleně a veřejných prostranství.
2. Celoroční hospodaření obce a závěrečný účet za rok 2013 spolu se zprávou o výsledcích přezkoumání hospodaření za rok 2013, kterou vydal Krajský úřad Středočeského kraje, odbor kontroly, Zborovská 11, Praha 5 a Závěrečný účet mateřské školy Kněževy za rok 2013 – bez výhrad.
3. Uzavření smlouvy o zajištění zpětného odběru a využití odpadů z obalů č. OS201420005057 (ev. č. 60/0885) ze dne 24. 3. 2014 s EKO-KOM, a. s.
4. Uzavření smlouvy o dílo č. S14R311174 na zabezpečení odvozu použitého oblečení s firmou REGIOS a. s. Velké Přílepy.

Usnesení č. 53 ze zasedání Zastupitelstva obce Kněževy konaného dne 12.5. 2014**Zastupitelstvo obce schvaluje:**

1. V MŠ Kněževy bude v 1. oddělení zvýšen počet dětí z 24 na 25
2. JUDr. Dojcsan a M. Červený pozvou p. V. Pejcla na OÚ Kněževy k projednání vyřešení nákladů za oplocení zahrady u Obecního úřadu.
3. Od října 2014 bude stejný počet zastupitelů OÚ Kněževy, tj. 15 členů
4. Převod, případný odkup (cena bude sdělena) pozemku č. 644/36 u obecního vodojemu na obec Kněževy

Zastupitelstvo obce žádá:

Obec Tuchoměřice o vysvětlení, proč nebyla obec Kněževy informována o vydání souhlasného stanoviska k napojení p. Kačerovského a p. Švédy z Nových Středokluk na ČOV, která je ve společném majetku obcí Kněževy-Tuchoměřice v poměru 40:60 %.

Usnesení č. 54 z veřejného zasedání Zastupitelstva obce Kněževy ze dne 9.6. 2014**Zastupitelstvo obce schvaluje:**

Zprávu starosty obce Stanislava Kettnera o činnosti Rady obce a Zastupitelstva obce za období od posledního veřejného zasedání konaného dne 24. 3. 2014

SLOVO STAROSTY (pokračování)

Jsem přesvědčen, že více „vadí“ některým občanům padající listí. Většina z nás upravuje stromy v době vegetačního klidu, protože jsou-li stromy olistěné, tak je zásah nevhodný kvůli různým živočišným druhům obývajícím ve stromoví. Každý z nás se musí chovat šetrně k životnímu prostředí. Chceme mít obec krásnou, zelenou a ne „SAHARU“. Investiční akce začnou v červenci a to kanalizací s vodovodem napojujícím sportovní areál na obecní síť a sociální budovou na hřišti.

Z rozhodnutí zastupitelstva obce bude nové zastupitelstvo mít 15 členů, tak jak bylo doposud. Dle prohlášení prezidenta republiky volby do zastupitelstev obce budou v první polovině října a tradičně se uskuteční v budově školy, kde bude volební místnost. Na mimořádném zasedání zastupitelstva bylo rozhodnuto o vstupu naší obce do Spolku 101, který byl založen za účelem společného rozhodování dotčených obcí a měst při výstavbě propojky R7 a D8. Takto došlo k oživení 12 let staré myšlenky o daném obchvatu Prahy. Příprava a samotná stavba bude jistě v řádu let. Naší obce se dotkne dopravními stavbami na pozemcích u R7, jejíž dopravní řešení je v souladu s územním plánem obce. Toto jsou hlavní body toho, co by nás mělo čekat.

Stanislav Kettner

Úprava vodoteče při hlavní silnici – obr. vpravo.
Vytvoření nových hrází na toku potoka v Bílé skále,
které slouží k regulaci vod odvádějících se z čističky
a prostor letiště – obr. vlevo. foto R.

Vítání občáňků

Letošní 11. květen, Svátek matek, byl opět dnem, kdy jsme v obci vítali nové občánky. Tentokrát byly v převaze holčičky, a sice Hanička Adamčíková a Lucinka Labačová. Chlapeček se zatím narodil pouze jeden – Honzíček Pejcl. Jako obvykle přišli tyto chvíle kulturně obohatit žáci základní školy pod vedením paní učitelky Mgr. Ivy Farové. Nejmenší děti dostaly od obce knihu, finanční dárek a maminky kytíčku. Pro školáky byla zase připravena sladká odměna. Doufejme, že novorozenecký pláč se bude ozývat stále častěji. Letošní rok začal hezky – v lednu se narodil Honzík, v únoru Hanička a v březnu Lucinka. Kdo bude další?

Ing. Václava Vlčková členka rady obce a komise ŠKS

Slavnostní událost v kapli sv. Václava

Již podruhé byla kaple sv. Václava v Kněževsi využita pro účely jiné než církevní. Po úspěšném zpívání koled v lednu 2014 spojeném s výstavou betlémů v budově základní školy, se zde konalo dne 5. června tohoto roku slavnostní předání maturitních vysvědčení absolventům Integrované střední školy Stanislava Kubra Středokluky.

Zmíněný den se před 13. hodinou u kaple začali scházet slavnostně oblečení bývalí studenti a studentky denního i dálkového studia oborů Veřejnosprávní činnost a Podnikání. Slavnostní atmosféru podpořila hra na varhany, které v kapli, díky její akustice, krásně znějí. Hned v úvodu zazněla skladba „Čechy krásné, Čechy mé“, kterou jsme mohli slyšet při oslavách 925. výročí první zmínky o naší obci dne 28. září 2013.

Po krátkých projevech a hudebních vystoupeních žáků ze Středokluk, ředitel Isš St. Kubra pan Ing. Jindřich Burger předal absolventům maturitní vysvědčení, květinu a studentovi, který se zhostil zkoušky z dospělosti s vyznamenáním, také knižní odměnu. Tento student promluvil jménem ostatních spolužáků a poděkoval učitelům za jejich pedagogické vedení v průběhu studentských let. Pozvání na toto slavnostní setkání přijal také starosta obce pan Stanislav Kettner, který absolventům školy poblahopřál a popřál jim kromě zdraví také další životní úspěchy.

Poté se s žáky rozloučily třídní učitelky a ukáply i slzičky...

Nakonec všichni přítomní povstali a zazněla Studentská hymna Gaudeamus Igitur.

Radost by měl jistě i samotný pan Stanislav Kubr, na jehož počest byla Zemědělská odborná škola, dnešní Integrovaná střední škola Stanislava Kubra Středokluky, v roce 1923 založena a který se narodil v č.p. 28 v Kněževsi právě nedaleko kaple. Jeho jméno a zásluhy byly také v tento červnový den připomenuty.

Za úspěšnými absolventy se tak zavřely pomyslné školní dveře a skončila „bezstarostná“ školní léta...

Ing. Václava Vlčková

učitelka Isš St. Kubra Středokluky

I letos se 30. dubna uskutečnilo pálení ohně na hřišti, možná že poslední a tak přišlo vhod zpestření živou muzikou a grilováním. R.

SKUPINA RATATA BAND

POZOR HLEDAJÍ SE DVĚ FENKY

Dne 26.6. 2014 se ztratily tyto dvě fenky knírače malého černostříbřitého. Slyší na jména Hany a Roxie, nebo společně „holky“. Hany má tetování v třísle. Roxie je čipovaná. Bohužel nemají na krku žádný obojek.

Prosíme o jakékoli informace na tel. 736101239. Děkujeme.

Mnoho už bylo napsáno o Kněževsi na našich stránkách, tentokrát jsme chtěli naše okénko při příležitosti trvání 15 let nějak obohatit i zmínkou o našich susedech. Oslovili jsme tedy lidi, kteří mají k danému tématu nejblíže. Z Dobrovíže nám přislíbil příspěvek pan Václav Krejčí, za Středokluky jsme oslovili pana Pupscika z Bělok, který shromáždil vlastní archiv, v němž se nalézá mnoho zajímavých věcí, a v neposlední řadě jsme se v Tuchoměřicích zaměřili na zajímavost, na kterou nás přivedla pohlednice právě z archivu p. Pupscika. Tak vám tady předkládáme příspěvky od „sousedů“, někde ještě doplněné redakcí Kněževáku textem či obrazem. (použité foto – z internetu a soukromých sbírek občanů – za které děkujeme) LURO

Dobrovíz v historii

První zpráva o Dobrovízi je z roku 1238. Tehdy Všebor Hraběšic věnoval tuto ves klášteru zderazskému. Později náležela část vsi kanovníku u sv. Jiljí. Církevní majitelé byli za husitské revoluce vystřídáni pražskými měšťany roku 1420, snesením ze dne 26. července, aby ti kteří se s nimi nesrovnali ve víře, byli jako lidé nebezpeční vypovězeni a statky jejich zabrány. Tak stala se ves Dobrovíz majetkem měšťanů pražských, kteří byli později vystřídáni jinými zápisnými držiteli. Cituji doslovně: „Ves Dobrovíz s tvrzí, jež patřila původně klášteru na Zderaze v Praze a pak byla prodána M. Petrovi kanovníku u sv. Jiljí, darovali roku 1422 dne 1. července Mikši Tkoničkovi za zásluhy, jež si získal, byv s poselstvím vyslán ke knížeti Litevskému. A zde ihned připomínáme, že roku 1432 dne 26. července odkázal týž Mikeš Tkonička z Nového Města Pražského veškeren statek svůj svrchní, dvůr poplužní v Dobrovízi s dědinami ornými i neornými, s lukami i se vsí zvolí a také s platem na lidech úročních a kmetcích své manželce.“

Dobrovíz se dostalo v den sv. Lucie 15. prosince 1436 zápisem od císaře Zikmunda Tvochovi z Nedvídkova a to celé vsi s dvorem křížovníků zderazských. Ale brzy potom roku 1447 připadl Kolovratům z Libštejna, kteří tuto osadu pak drželi k Buštěhradu. Záhy potom byl Dobrovíz při prodeji navždy přičleněn k panství Středokluckému.

Rozdělením kolovratského dědictví po Jetřichovi, kolem roku 1550 připadla část Vladislavovi a mezi jinými se připomíná Dobrovíz, ves zapsaná, dva mlýny pod Dobrovízi. Mlýny pod Dobrovízi jsou určitě bývalý mlýn Koryntovský, nynější továrna Minibergrova a mlýn Žákův od starodávna tak jmenovaný.

Kolem roku 1580 Dobrovíz jako část panství Středokluckého používal jako poručník Jáchym Novohradský z Kolovrat a po něm je spravoval jeho syn Jan jako poručník syna Václava, avšak nevalně. Také tu poručníkoval nějaký čas Zdeněk z Lobkovic a Ludmila z Kolovrat, na kterou Středokluky po smrti Marie Magdaleny vůbec přešly a ta je pak závětí z 11. února 1610 odkázala svým neteřím Anežce a Janě Magdaléně Bezdrůžickým z Kolovrat, po nichž však brzy sedí na trůnu ve Středoklukách jejich bratr Vladislav Abdon. Po bitvě na Bílé Hoře přikvačily nelítostné tresty, popravy, zabírání, či konfiskace majetku, surový útisk nekatolíků a potom i české národnosti.

Václav Krejčí

Vesnice za třicetileté války dosti utrpěla, z 12 tehdejších usedlostí zůstalo osm opuštěných. Navíc byla zplundrována od té doby neexistující osada Vervenice, která stála v místě dnešních božích muk a větrolamu směrem ke Kněževsi. Dobrovíz, která byla od dob pobělohorských až do nedávné minulosti nejbohatší obcí z panství Středokluky, především díky půdě, byla roku 1645 připojena se statkem Středokluky k Tuchoměřicím, majetku jezuitského semináře sv. Václava a Klimenta, kam ves patřila až do 1773, kdy byli Jesuité jakožto řád zrušeni. R.

Pošta Středokluky. Velké oživení ve Středoklukách nastává přeložením poštovních stanic z Jenče a Turska do Středokluk a následným založením dovozové pošty roku 1792, jež z lipské silnice udělala hlavní spoj Praha – Středokluky – Slaný. Tento čilý ruch zesiluje ještě kolem roku 1800 nálezem uhlí na Kladensku, kdy je v roce 1837 postavena nová budova pošty se stájemi a stodolou a trvá až do roku 1873, kdy byla vystavena pražskoduchcovská dráha, která ukončila další obchodní rozvoj při této silnici.

Zůstane jen u tohoto stručného úvodu, jelikož jsme příspěvek do uzávěrky vydání tohoto čísla Kněževáku neobdrželi, což je nám líto, a tak doufáme, že se to snad příště podaří. Dalším článkem je zmínka o zaniklém koupališti, o němž je krátce také psáno v knize Mlýny na Únětickém potoce, kterou vydal pan Petr Jirásek v roce 2009, a z čehož pravděpodobně čerpaly i internetové stránky Geocachingu, z kterých jsme z části použili texty ve spojení s pamětí majitelů tohoto mlýna.

R.

Zaniklé koupaliště u Štěrbova mlýna.

Mlýn na samotě pod obcí vystavěl před rokem 1773 pan Jan Koniček. V roce 1773 je zapsán jako mlýn, jenž sluje Podviniční podle latinského textu matričním zápise z r. 1778. V roce 1782 koupil tento mlýn Václav Štěrbá, kde je v matrice roku 1786 zapsán česky jako mlynář z Podviničního mlýna poblíž Tuchoměřic. V soupise rybníků z r. 1786 je u Tuchoměřic uveden Koničkovský rybník (Tuchomierzitzer Koniczker Teich) - tedy rybník Podviničního mlýna je pojmenován po někdejším držiteli mlýna. V rodě Štěrbově zůstal tento mlýn nejméně do r. 1911, byl proto nazýván mlýnem U Štěrbů. Pod názvem Štěrbův mlýn je vyznačen ještě na speciální mapě z r. 1943.

V POZADÍ ŠTĚRBŮV MLÝN – 30. LÉTA

Mlýn snad byl v provozu ještě na přelomu 20. a 30. let dvacátého století. Na obecním úřadě je zachován rozsáhlý plán z roku 1929 na přeměnu v restauraci a letní byty. Právě v období před druhou světovou válkou zde vzniká kulturní zázemí pro návštěvníky restaurace s přilehlým koupalištěm, jehož hráz lemovaly mladé břízy. Přímou na této hrázi, která i dnes ochraňuje budovy bývalého mlýna pro pozdější známé jako „kočárkárna“, směrem k lesu stával přízemní domek restaurace a hned pod ním za hrází na kruhovém betonovém základě, nad kterým se tyčil dřevěný prostorný altán, býval vyhlášený letní taneční parket. Návštěvníci dojížděli prý i z Prahy. Druhá světová válka toto krátké trvání koupaliště přerušila a od roku 1946 vlastní bývalý mlýn nový majitel a to rodina Cejpů, která zde, po přístavbě dalších budov, zahajuje výrobu dětských kočárků, která zde trvala do šedesátých let. V roce 1953 dle

leteckých map byl již „Panský rybník“ (bývalé koupaliště), jak je zaznamenán v mapě katastru, bez vody. V roce 1957 došlo následně k melioraci Únětického potoka a spolu s úpravou koryta potoka k vytvoření nové záchytné nádrže s betonovou monolitickou betonovou hrází. Vznikl takzvaný spodní rybník rozprostírající se před již zaniklým koupalištěm, které v šedesátých letech a následných 70. letech sloužilo jako smetiště a později bylo zavezeno a zasypano stavebním a asfaltovým odpadem. Okolo mlýna a dříve i domku restaurace přes hráz a most vedla cesta k Tuchoměřické hájence. Ta zanikla a byla oplocena, když v roce 1990 byly budovy i s pozemky a zasypaným koupalištěm vráceny restitucentům. Jako památný stín bývalého koupaliště zůstává val bývalé hráze se vzrostlými břízami s přilehlou prostornou loukou rozprostírající se až k hraně spodního rybníka, který slouží jako suchý poldr pro záhyt rozvodněného potoka. V něm byla vybudována v roce 1997 a 1998 společná čistírna pro obec Tuchoměřice a Kněževy.

SVĚTLÁ BUDOVA RESTAURACE, ZA KTEROU SE NACHÁZEL TANEČNÍ PARKET. V POPŘEDÍ V PRÁVO ALTÁNEK PRO POSEZENÍ NÁVŠTĚVNÍKŮ A VSTUP NA KOUPALIŠTĚ

PODNIKATELÉ ROK 1932

Jak jsme se zmiňovali již v předešlém čísle, chceme dát prostor ve zpravodaji také podnikatelskému sektoru, aby byli naši občané obeznámeni s informací, jakých služeb se jim dostává od podnikatelů z řad místních občanů, či firem působících na území naší obce. Na sestavení již zmiňovaného přehledu podnikatelů bude zapotřebí trochu více času. Přijměte prosím jako úvod k tomuto tématu zmínku o řemeslnících, obchodnících a živnostnících, kteří působili v naší obci v roce 1932, tak jak je v té době zaznamenal pan Bartoň, kronikář obce. Pokud se to povede, chtěli bychom se za přispění pamětníků a potomků těchto podnikatelů o nich zmínit trochu podrobněji, protože jejich práce, i když dnes už téměř opomenutá, tvořila neodmyslitelně ráz naší vesnice, do které se takto vpisují i dnešní podnikatelé.

Foto – Václav Čermák (stojící) se svým otcem Josefem Čermákem při práci před č. 67

LURÓ

Václav Čermák, mistr kolářský v čísle 67
Jan Poklop, mistr kovářský v čísle 5
František Mach, mistr truhlářský v čísle 9
Alois Bělský, hostinský a řezník v čísle 4
Rudolf Černý, mistr sedlářský v čísle 80
František Vopálka, mistr obuvník v čísle 6
Václav Salivar, obchod střižní v čísle 50
Josef Bartoň, knihař v čísle 82
Václav Šoch, holič v čísle 93
Jan Zajíc, pokrývač v čísle 23
Čeněk Zach, hostinský a řezník v čísle 60
Marie Čermáková, smíšený obchod v čísle 87 – manželka St. Čermáka

Rudolf Němec, zámečník, výroba železných portálů v čísle 77
Bedřich Fuksa, mistr krejčovský v čísle 64, kostelník
Josef Holeček, mistr krejčovský a obch. s galanterií v čísle 80
Václav Karmazín, mistr obuvník a Baťova prodejna v čísle 59
Ferdinand Němec, strojní zámečník v čísle 77
Stanislav Čermák, strojní zámečník v čísle 87
Stanislav Vidman, řezník a obchodník s dobyt看em v čísle 111
Jaroslav Šefl, obchod s uhlím a dřívím v čísle 79
František Micka, obchod s uhlím v čísle 98
Václav Staněk, smíšený obchod v čísle 53
Růžena Maršnerová, smíšený obchod v čísle 6

Dům číslo 50

Toto číslo bylo původně v majetku rodiny Matýskovy. Byla to prastará chalupa, z větší části dřevěná. K těmto Matýskovým přičlenil se Kettner z čísla 5 a později tohoto čísla směnil s Blažkovými z čísla 42. Poslední z Blažků byl prý výborným hudebníkem. Je to již několikátý případ, který svědčí, že přec jen o nás platí to staré „co Čech to muzikant“.

S dcerou tohoto Blažka, Annou, oženil se Václav Salivar, železniční zřízenec z Bělčic od Blatné pocházející. Byl s ní jen kratší dobu, zemřela součotěmi a oženil se podruhé s Josefou Adámkovou z Oujezdce u Blatné pocházející. Tento poslední majitel původní starou chalupu rozbořil a na jejím místě postavil roku 1904 nynější úhledný domek.

Další období dokonale doplňuje vzkaz, který byl nalezený v lahvi při rekonstrukci roku 2013 - viz foto a článek dále.

Toto číslo dodnes nachází se v majetku Václava Salivara a provozuje se zde od roku 1904 střižní a nítařský obchod. Ten byl v roce 1935 zrušen. Podle trhové smlouvy ze dne 7. února 1936 koupili dům č. 50 manželé Bartoňovi z Kněževse č. 82. V domě nyní obývají rodiče J. Bartoně z čísla 82 a rodiče jeho manželky, dřívější to majitelé. Též zde provozuje holičskou živnost F. Šoch, holič, který byl dříve v čísle 93. V poválečných letech odchází Šoch do pohraničí, kde se aktivně podílí na jeho osidlování. Posledním, kdo zde prováděl holičskou živnost, byl pan Hrdý. V šedesátých letech odkupují toto číslo manželé Fuksovi. Jaroslav Fuksa byl dříve i v následných letech aktivním jednatelem téměř všech spolků v Kněževsi. Jaroslav Fuksa měl dceru Zdeňku a dva syny. Dcera provdána Šebestová měla tři dcery a vlastní domek i v dnešní době, kdy zde bydlí se svými dvěma dcerami Pavlou a Martinou. (pro připomenutí z historie domů Kněževák 1/2004)

Zde citujeme text obsažený na dvou arších papíru v lahvi (viz foto), která byla ukryta ve špaletě okna tohoto domu a byla objevena při rekonstrukci domu novými majiteli v roce 2013.

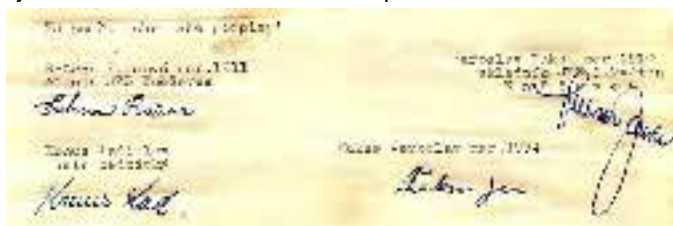
Uloženo pro generace příští, pro věky budoucí !

Tento dům č.p. 50 v Kněževsi byl postaven v roce 1904 stavitelem Josefem Markupem z Kněževse pro manžele Salivarovi, zaměstnance státních drah z Kněževse na místě někdejší staré doškové chalupy, jejíž majitel pisatel tohoto spisu není znám. Dům obsahoval 4 místnosti a velkou chodbu. Dívaje se ze dvora v pravé straně budovy byli dva nájemníci, kteří se zde různě střídali. Bydlela zde rodina Klánova, Vondráčková, Janko Antonín, Borovičková Věra, rodina Melichova, Fuksa Stanislav a před tím řada dalších, nám již méně známých. V levé části budovy bydlel původní majitel Salivar s rodinou a v zadní místnosti se vchodem z ulice měli Salivarovi obchod se střižním zbožím a po smrti pana Salivara z obchodní provozovny byl holič Josef Šoch. Později byla holičská živnost zrušena a levé křídlo domu, obě místnosti sloužily jako byt manželům Svobodovým. Dále potom byt v levém křídle obývali manželé Sorkovi, jejich dcera se vdala za Jaroslava Fuku ml. nar. 1934, který provedl určité stavební úpravy, a sice v kuchyni a v pokoji vestavěl nová moderní okna a řadu dalších úprav. Manželé Salivarovi drželi dům do roku 1938 a dědičně přešel na jednu z dcer pana Salivara Marii Bartoňovou rozenou Salivarovou, manželku Josefa Bartoně, knihaře a velkého sokolského funkcionáře v župě Pobělohorské. Manželé Bartoňovi dům prodali v roce 1961 manželům Jaroslavu Fuksovi nar. 1910 a Boženě Fuksové roz. Laclové nar. 1911 za 20 000,- Kč. Ti měli v rodině tři děti, a sice nejstaršího Fuku Jaroslava nar. 1934, Stanislava Fuku nar. 1937 a Zdeňku Fuksovou nar. v roce 1948. Dnešní úprava domu, která se provádí mistrem zednickým Ladislavem Krausem, pocházejícím ze Hřebce u Kladna a majitelem vlastní vily v Kněževsi, který se do Kněževse přičlenil a vzal si za manželku Marii Kozlovou, dceru hrobníka, zaměstnance SONP Kladno.

Dávají se všechna okna nová, všechny dveře, zvedají se podlahy a z někdejší chodby tohoto domu se upravuje dětský pokoj s oknem na sluneční, jižní stranu. Opravu střechy provedl mistr Josef Pacovský, pokrývač, muzikant a velký milovník chmelového nápoje. Celou úpravu provádí Jaroslav Fuksa st. s manželkou vlastním nákladem za vydatné pomoci ženatého syna Jaroslava Fuku, který zde několik let bydlel a toho času bydlí v Kladně Kročehlavech, nová čtvrť věžový dům. Dále zde také něco málo pomohl druhý syn Stanislav Fuksa, dovozy materiálu zajišťoval vozká Kokoš František, řidič Krajský Josef, řidič Krupička Ladislav z Dobrovíze všichni z JZD 9. květen Kněževse.

Dále nutno podotknouti, že zahrádka před domem nalézající se na jižní straně byla odkoupena od obce zdejší a postavena u této silná betonová podezdívka v případě, kdyby zde někdy šla větší voda, která způsobila mnoho škod a postavením letiště se voda z oblasti Vervenec nyní stahuje do umělých kanálů a je odváděna směrem na Bílou skálu. V tomto roce je také dáván nový plot k zahrádce patřící k tomuto domu nahoře nad dvorem při bývalé císařské silnici.

Tyto velké úpravy tohoto domu se provádějí proto, poněvadž nejmladší dcera Zdeňka Fuksová se provdala za Pavla Šebestu z Mariánských Lázní a bude zde se svými rodiči bydlet. Ve dvoře bude postavena veranda s příslušenstvím. Všichni na přestavbě pracujeme s chutí a láskou, abychom měli vlastní střechu nad hlavou a mohli tak v klidu trávit svoje stáří. Věříme, že v tomto domě budeme šťastni, budeme zdraví a že generace, které přijdou po nás, vzpomenu na ty, kteří pro ně takto dům upravili. Na paměť toho naše podpisy!

Doslov : V roce 1966 se Jaroslav a Božena Fuksovi přestěhovali do domu č.p. 50 s dcerou Zdenou a jejím mužem Pavlem Šebestou. Ve stejném roce byla k domu přidělaná veranda se spíží. Zdena Šebestová s Pavlem má 3 dcery Pavlu, Olinu a Martinu. Olina Šebestová se po studiu přestěhovala do Prahy, Pavla s Martinou žily v domě dále. Nejmladší Martina Šebestová má 3 děti, nejstaršího Jakuba Šebestu a dvojčata Karla a Martinu Vtípilovi. V květnu 2012 se rodina Šebestových stěhuje kvůli exekuci na jejich dům. Jakub Šebesta a Karel Vtípil žijí v Kněževsi dodnes. Zbytek rodiny se přestěhoval do Středokluk.

Jakub Šebesta

Dům číslo 50 jsme koupili v roce 2012 a o rok později jsme se nastěhovali.

Delší čas jsme hledali nějaký dům, který bychom mohli přestavět na domov. Na inzertním realitním serveru nám do oka padl tento, již zmíněný dům číslo 50. Krásná lokalita, kterou Kněževy nabízí, nám vyhovovala do té míry, že jsme se rozhodli pro koupi. Rekonstrukce trvala při nejmenším rok a prakticky postupně rekonstruujeme dodnes. Jen výrazně pomalejším tempem. Když jsme poprvé tuto nemovitost uviděli, hned se nám líbily ty možnosti, které skýtá. A jelikož jsme tehdy netušili, co vše kompletní rekonstrukce obnáší, byli jsme z toho nadšeni. Prvotní nadšení mírně opadlo, když už byl dům v našem vlastnictví. O historii domu jsme nevěděli zhruba nic a v té době jsme se ještě zdaleka neprobouřili ke vzkazu v láhvi, který je zmíněn v předchozím článku. Jsme situovaní téměř v centru obce a tudíž si každý, kdo chodí kolem, musel všimnout, že se s domkem něco děje. Oba pocházíme z Prahy, sice z okolních částí, ale i přesto je tam větší dávka anonymity. Proto nás velmi překvapilo, že se za námi místní občané stavovali a vyprávěli nám o všem, co se kolem domu do naší koupě dělo. Byli jsme rádi, že nám většina lidí řekla, jak nám v probíhající rekonstrukci fandí. Nejspíš moc dobře věděli, co vše nás ještě čeká. My se to dozvěděli záhy. Celkově bylo z pozemku odvezeno 55 tun směsného odpadu a při vyklízení domu to bylo odhadem stejné množství. Po všech pracích zůstaly z celé stavby pouze obvodové zdi. Natáhly se nově sítě a začalo se konečně rekonstruovat. Snadné to nebylo, všichni známe, že nic nejde podle představ a co se může pokazit, se samozřejmě pokazí. Naštěstí jsme se tím vším prokousali a dnes už víme, že hodně věcí by šlo udělat lépe, rychleji a levněji. Dnes se nám v domě číslo 50 bydlí dobře a na to, že je tu menší anonymita, než na sídlišti jsme si zvykli. Naopak jsme rádi, že tady člověk získává pocit sounáležitosti a pokud se mu třeba zaběhne neposedný pes, tak se v pořádku vrátí domů. *Jana Melicharová a Petr Švarc*

Rod Fuksů. František Fuksa přišel do Kněževsi v roce 1882 jako strážník státní dráhy na domek č. 56. Oženil se se svou ženou Alžbětou a z manželství jejich narodilo se pět dětí. Syn František a Václav jsou ženatí a zaměstnanci státní dráhy, dcera Rozálie provdala se za Žaludu, dnes přednostu v České Hrušové. Dcera Růžena provdala se za úředníka státních drah Říhu. Syn Bedřich Fuksa je zdejší krejčovským mistrem a oženil se s Kateřinou roz. Čermákovou z čísla 8, která měla syna Antonína. Z manželství jejich narodilo se sedm dětí, z nichž Bedřich Fuksa je strojním zámečnickem, dcery Marie, Alžběta a Božena jsou zaměstnány v Praze, syn Jaroslav učí se mechanikem a dcera Rozálie je s rodiči. První dcera Božena v 8 letech zemřela. Nevlastní syn Antonín sloužil od roku 1913 jako aktivní voják, šel do války, byl na Ruské frontě zajat, ze zajetí několikrát psal, pak přestal a nyní je několik let nezvěstným. Bedřich Fuksa je členem nynějšího obecního zastupitelstva a od roku 1906 přislужuje ve zdejší kapli sv. Václava. *(z kroniky obce r. 1928)*

NEJMLADŠÍ Z RODU FUKSŮ V KNĚŽEVSI :

Z LEVA - KAREL A MARTINA VTÍPILOVI A JAKUB ŠEBESTA

Naposledy ožívujeme retroookénko tak, jak ho zdokumentovali kronikáři. Pro rok končící čtyřkou jsme vybrali rok 1954, který byl tenkrát ve znamení voleb jak obecních tak voleb do parlamentu, kde právě tohoto roku byl zvolen za ČSS poslancem ve volebním obvodu Praha-venkov náš občan Stanislav Kettner. V parlamentu setrval do konce volebního období. Znovu se do nejvyššího zákonodárného sboru dostal v roce 1964, již jako poslanec Národního shromáždění ČSSR za Středočeský kraj. V rámci Československé strany socialistické byl předsedou ústřední komise pro zemědělství a družstevnictví. V této funkci nahradil roku 1954 Antonína Vlasáka, po němž převzal i post poslance.

LURO

Hovory občanek 31. března v prodejnách bratrství se točily kolem třetího zlevnění životních potřeb, jež bylo vyhlášeno 30. března v rozhlase. Přestože si leckterá z nich posteskla, že by měly být hlavně zlevněny potraviny, chléb, maso, tuky, přeci jenom ty uvědomilejší jim vysvětlily, že zlevnění potravin může přijít až po zvýšení produktivity v zemědělství.

4. září večer v 19 hodin se shromáždila skoro polovina našich občanů před hostincem Jednoty a v průvodu se vydala na kopanskou silnici, kde byl zapálen oheň na počest zahájení příprav na I. československou celostátní spartakiádu.

Na veřejné schůzi 18. 9., svolané Národním výborem, byla všeobecně vyhlášena a jednomyslně schválena kandidatura předsedy JZD Stanislava Kettnera na poslance Národního shromáždění.

28. listopadu 1954 – volby do Národního shromáždění. Od půl sedmé vyhrává tajemník MNV Alois Voráček v místním rozhlase. V sedm hodin se otvírají dveře do volební místnosti v Kulturním domě, kde vyhrává hudba kapelníka Rákosníka. Výzdoba volební místnosti je prací Jana Kováře. U vchodu Vás vítá Václav Černý, podepisujete mírovou resoluci proti militarizaci západního Německa. Pak si Vás zapíše Marie Miláčková a Václav Paleček Vám podá kandidátní listinu (č. 36 – St. Kettner), a aniž byste šel za zástěnu, odevzdáte listinu do volební urny, na níž je nápis MÍR, a odcházíte opět za zvuků dechovky. V Kněževsi bylo odevzdáno 416 hlasů – plných 100%.

Stavební ruch v obci je čilý, přestože podmínky pro výstavbu rodinných domků jsou těžko splnitelné. V tomto roce dokončil stavbu rodinného domku (č. 113) František Kovář, bývalý zaměstnanec n.p. Keramos.

16. prosince skončilo 394 zajců své pobíhání po kněževeských polích. Skončili tak zásluhou lidové myslivecké společnosti.

V posledních dnech letošního roku probíhala jednání mezi zástupci JZD Kněževs a Státních statků, na základě kterých JZD Kněževs přebírá ke dni 1. ledna 1955 veškerou zemědělskou půdu na kněževeském katastru. Tím bude v obci jediný zemědělský celek.

(tolik z kroniky)

Předseda Kettner z Kněževsi Bylo poledne. Mezi vraty, otevřenými dokořán, se na obrovských kolech natrásal, bublal a hučel velký traktor. To bylo nějakých centů cukrovky za dnešní dopoledne! Jen něco málo na něm přiopravit, dodat vzduch obrovským pneumatikám a už se znovu předseda Kettner přehupoval do sedla. Stále stejně mladý, veselý a usměvavý, s čupřinkou tmavých vlasů, která neposedně zpod čepice vyčuhovala zrovna nad levým uchem, přitahoval újeji k tělu starý hubertus a usedal. Stiskl páčku pod volantem a ... „Počkej, předsedááá...“

Tajemník místního národního výboru Voráček mával z dálky bílým listem a pospíchal dlouhými kroky k družstvu. Kettner přelétl očima donesenou zprávu, vyměnil několik slov se soudruhem Voráčkem, vrátil list a než se kdo nadál, zahýbal zelený traktor kolem Jednoty cestou vzhůru do vsi. Snad by bez toho pracovního ruchu ani šťastný nebyl. Má to v krvi. Využil se kovářem a kováři už jsou takoví, neumějí žít bez práce.

„Ještě v peřince ho pamatuju, vid!“ družstevnice Reiknechtová se opírala o sporáček a při slovech se obrátila k muži. „Bylo to veselý klůčko a ta veselost mu zůstala. Teď taky pro žert daleko nechodí! Třeba od mládí jen dřel a dřel.“ „A počtívej je jako málokdo!“ dodal Reiknecht a zamyslel se. „Chce, aby i ostatní byli takoví. Ze všech sil se o to snaží. Třeba tohle. U nás v družstvu se nekrade. Družstevníci nenosí s polí košíčky brambor domů jako třeba lidi ze státního statku! Kdepak! To Kettner zavedl hned ze začátku a dobře udělal. My se spolu něco nadebatili! Víte, tenkrát, když jsme zakládali družstvo, byl jsem zemědělským referentem a taky Kettnera jsem chodil přesvědčovat. Ale nadarmo to nebylo!“

EMILIE VENCOVÁ

„Když jsem se dověděla, že našeho předsedu navrhují za poslance, měla jsem takovou radost, že to ani říct neumím.“ Soudružka Vencová si utírala ruce od mydlínek do zástěry. Oči jí zářily šedomodrými jiskřičkami, jako jí zářivaly před lety, byla-li šťastna. Celá byla taková jako před lety, jen temné vlasy nad čelem poběhaly a snad i těch obloučků vrásek nad očima přibývalo. „A jak bych neměla radost! Však je náš! Na schůzi jsme o tom hovořili a všichni jsme byli pro Kettnera. Soudruh Fux mi to sdělil jako hotovou věc. A představte si, i můj traktorista – teda syn, přišel ze střediska z Makotřas, že tam o našem předsedovi hovořili na schůzi. A pěkně prý hovořili. I Pepík se přihlásil do diskuse a pověděl, jak ho zná.“ Soudružka Vencová se zastavila uprostřed síňky, kde vonělo mýdlovou párou, a ruce bílé, od prádla, založila v bok. „Kde by mi bylo napadlo, když jsem s ním o Silvestru tancovala, nám družstevnicím šel tenkrát z ruky do ruky; hned byl u vaření, hned v šenkovně, hned k jídlu a pití pobízel...Kde by mi napadlo, že než se rok s rokem sejde, že bude poslancem Národního shromáždění! Ze všeho srdce mu to přeju, že se za nás za všechny dostává na takové čestné místo! A moc se těším, až mu budu moci dát taky svůj hlas.“

Citováno z článku z týdeníku BESEDA venkovské rodiny z listopadu 1954

ROK 1954

NÁŠ KANDIDÁT

V celookresní soutěži podzimních prací družstevníci vždycky mezi prvními cukrovky si

bývali kněževeští a také se sklízeli letos pospíšili.

Klíneč - Kněževy 2 : 5 (0 : 2) 24. 5. 2014

Výlet k Cukráku za tři body. Klíneč, náš nejvzdálenější soupeř, byl k nám pohostinný. Prvních dvacet minut sice kousal, snažil se ještě přidat body k záchraně, ale pak dvakrát udeřil Filip Uhlíř a od té doby byli naši hráči lepší a hru kontrolovali. Po přestávce zvýšil Jindra Neubauer už na rozdíl tří branek. A když Klíneč snížil, naši okamžitě odpověděli dalším gólem a tak na konci zůstal rozdíl tří branek. Pokračování našeho jarního vzestupu nekončí.

Roztoky - Kněževy 10 : 0 (2 : 0) 7. 6. 2014

V prvním poločase nic nenásvědčovalo takovému přidělu. Už ve třetí minutě, po naší hrubce jsme prohrávali, domácí nás sice přehrávali, ale naši šli během půle třikrát sami na brankáře, bohužel bez efektu. Ovšem rozhodlo prvních deset minut druhé půle. Nejprve vlastní gól, pak rychle za sebou další dva a naše hra se naprosto rozpadla. Roztokům pak do branky spadlo snad všechno, i to co šlo vedle. Naši byli tak rozhozeni, že se míče od nich odrážely jako od zdi, někdy k soupeři a také do vlastní branky. Nakonec to byla nepříjemná desítka, ale příští sobotu se hraje další zápas a v tom se pokusíme tenhle trapas odčinit.

Kněževy - Rudná 0 : 2 (0 : 1) 14. 6. 2014

V posledním mistrovském zápase jsme se museli obejít bez pěti hráčů základní sestavy. Rudná, která je na třetím místě tabulky, toho dokázala využít. Celý zápas nás přehrávala a moc nám míč nepůjčovala. Naši však hráli obětavě a v obraně velmi odpovědně a tak uhráli docela solidní výsledek. — Foto po posledním zápase jaro 2014

TABULKA PO JARNÍ ČÁSTI 2013/2014

1.	Dobříč	134 : 23	69
2.	Roztoky	119 : 32	64
3.	Rudná	77 : 35	55
4.	Č. Újezd	84 : 43	48
5.	Kazín	82 : 45	46
6.	V. Přílepy	60 : 52	44
7.	Kosoř	67 : 61	35
8.	Kněževy	60 : 76	34
9.	Jinočany	68 : 71	30
10.	Třebotov	41 : 75	27
11.	Drahelčice	43 : 93	22
12.	Klíneč	48 : 122	19
13.	Zbuzany B	40 : 115	16
14.	Řevnice	38 : 118	11

V sobotu 21. a v neděli 22. června se uskutečnil 9. ročník turnaje Memoriálu Františka Kubra. Naši fotbalisté skončili druzí, když po sobotní výhře nad Středokluky 2 : 0, prohráli finále 7 : 1 s týmem Hostouně, kteří se tak stali vítězi turnaje. Třetí skončila Jeneč, když porazila v nedělním zápase Středokluky 5 : 0. Atmosféru v neděli pokazilo nesportovní chování některých fanoušků a rozladěnost hráčů, kteří po prohře odmítli děkovačku i společné foto u poháru za druhé

místo.....škoda nejenom pro fotbal. pozn. R.

Čerpáno z internetových fotbalových stránek TJ Sokol Kněževy, které spravují Miroslav Kubr a Vladimír Bareš.

www.knezevessokol.estranky.cz

PROGRAMY KABELOVÉ TELEVIZE

Program	kanál	kanál	vysílání	Program	kanál	kanál	vysílání
ČT-D ART	CH 85	S6	ANALOG	CS FILM	CH 92	S13	ANALOG
PRIMA LOVE	CH 86	S7	ANALOG	NOVA SPORT	CH 93	S14	ANALOG
TV BARRANDOV	CH 87	S8	ANALOG	ÓČKO	CH 94	S15	ANALOG
PRIMA COOL	CH 88	S9	ANALOG	NOVA CINEMA	CH 95	S16	ANALOG
ČT 1	CH 05	E5	ANALOG	MARKÍZA	CH 96	S17	ANALOG
ČT 2	CH 06	E6	ANALOG	DISNEY CHANEL	CH 97	S18	ANALOG
NOVA	CH 08	E8	ANALOG	EXPLORER/SPICE	CH 99	S20	ANALOG
ČT 24	CH 09	E9	ANALOG	DISCOVERY	CH 121	S21	ANALOG
PRIMA	CH 11	E11	ANALOG	FANDA	CH 123	S23	ANALOG
ČT4 SPORT	CH 12	E12	ANALOG	EUROSPORT	CH 124	S24	ANALOG
MUX 1		K21	DIGITAL	ČT1, ČT2, ČT4 SPORT, ČT24, ČRo1-Radiožurnál, ČRo2-Praha, ČRo3-Vltava, ČRo Leonardo, ČRo D-dur, ČRo Rádio Česko, ČRo Radio Wave			
MUX 2		K22	DIGITAL	TV Nova, Nova Cinema, Prima Family, Prima Cool, TV Barrandov			
MUX 3		K23	DIGITAL	ČT1-D, Prima Love, Prima ZOOM, Óčko, Óčko Gold, Šlágr TV, Active, Proglas			
MUX 4		K24	DIGITAL	Relax, Rebel, Telka, Nova Cinema, Smíchov, Fanda, Country no.1, Tip TV			
MUX 5		K25	DIGITAL	JOJ, JOJ+, Markíza, TA3			
MUX 6		K26	DIGITAL	STV1, STV2, DOMA, DAJTO			

Poučení pro držitele e-pasu

E-pas obsahuje uvnitř datové stránky čip s biometrickými údaji, který je citlivým elektronickým zařízením, a proto je nutné e-pas chránit před mechanickými, tepelnými a chemickými vlivy, které snižují životnost datové stránky.

E-pas se nesmí vystavovat:

- o extrémnímu mechanickému namáhání (ohýbání, torze, údery apod.), extrémnímu působení světla, kapalin, agresivních plynů, ohemikálií, jako jsou např. změkčovače nebo extrémní vlhkosti,
- o intenzivnímu slunečnímu záření a UV radiaci. Vysoké teploty poškozují datovou stránku a silné světlo a UV záření urychlují stárnutí materiálu, ze kterého je datová stránka vyrobena.

E-pas by měl být vždy nošen ve vhodném obalu, který chrání e-pas před těmito negativními vlivy.

Pro účely pořízení kopie může držitel datovou stránku e-pasu skenovat či kopírovat.

Porušováním povinnosti držitele chránit e-pas před poškozením se rozumí:

- o jakékoli použití datové stránky nebo e-pasu, které může způsobit poškození, použití jako pravítka nebo jako nástroje pro otvírání obálek, dveří nebo zásuvek apod.,
- o jakékoli skladování datové stránky nebo e-pasu v extrémně horkém nebo studeném prostředí definovaném teplotou vyšší než 80 °C a nižší než -35 °C a relativní vlhkosti vyšší než 93 %,
- o jakékoli vystavení datové stránky nebo e-pasu ostrým hranám, hrotům nebo objektům s drsným povrchem,
- o jakýkoli kontakt datové stránky nebo e-pasu s nápoji či jinými tekutinami, které mohou způsobit nenávratné poškození,
- o jakékoli vystavení datové stránky nebo e-pasu silnému mikrovlnnému nebo jinému magnetickému poli, jako je např. magnetické pole překračující hodnoty obvyklých zařízení v obchodech nebo veřejných místech. Datová stránka nebo e-pas nesmí být nikdy umístěna do zařízení, jako je např. pračka, mikrovlnná trouba.

**VEŘEJNÉ ZASEDÁNÍ OBECNÍHO ZASTUPITELSTVA
SE KONÁ 15. ZÁŘÍ OD 19,00 HOD. V KULTURNÍM DOMĚ**

Škola v přírodě / 19.5. – 25.5. 2014 / Jako každoročně jsme na jaře vyrazili na školu v přírodě. Letos jsme opět jeli do Skryjí, kde se nám všem líbí. Kromě krásné přírody a výhodné polohy je tam i milý a vstřícný personál. Po vyučování chodíme na různé výlety a přednášky. Pro děti máme připraveno mnoho kvízů a soutěží. Díky sponzorským darům je můžeme také odměnit. Poděkování patří spolku žen v Kněževsi za financování odměn a přednášky geologa, ale i obci Kněževs za příspěvek na dopravu na školu v přírodě a lyžařský výcvik.

Za 4. a 5. třídu ZŠ v Kněževsi Iva Farová a Irena Houbová

V pondělí ráno jsme dali do autobusu zavazadla a nastoupili jsme do autobusu, ze kterého jsme mávali rodičům a paní ředitelce. Přijeli jsme do Skryjí a čekali, až odjede předchozí škola. Kdysi odjela, šli jsme se ubytovat. Později jsme pozorovali přírodu a stavěli v lese domečky. Druhý den jsme se nasnídali, 3-4 hodiny jsme se učili a odpoledne stopovali čtvrtáky. Večer jsme si hráli na hřišti. Ve středu jsme si vzali boty a šli jsme na vycházku s aeoloem Štěpánem Rakem. Poté následovala bojovka. Další den zase chvilka učení a odpoledne 4. třída stopovala nás, 5. třídu. Po večeri jsme si hráli opět na hřišti a také hráli tenis na tenisovém kurtě. V pátek jsme se naposledy učili a odpoledne byl karneval. Po karnevalu jsme závodili v olympiádě. Následující den v 8:30 si pro nás přiel autobus a jeli jsme na Emilovnu, kde se konal Den lesa ČR. Bvla tam vojenská policie se psi a zbraněmi, ukázka s koňmi, malování na obličeji, hrála tam kapela a další krásné věci. Museli jsme obejít trasu a plnit stanoviště, každé stanoviště mělo jméno. Nakonec jsme se vrátili a šli jsme se ještě rozloučit se Skryjemi. V neděli jsme se nasnídali a hurá domů. Určitě bychom se tam vrátili. Moc se nám tam líbilo a škoda, že to byla poslední škola v přírodě.

Klaudie Rákosová

V pondělí 19.května jsme se v 7:45 sešli před obecním úřadem, dali jsme do autobusu zavazadla, nastoupili jsme a už jsme jeli na školu v přírodě do Skryjí. Když jsme dorazili, tak jsme se venku nasvačili a poté jsme se šli ubytovat. Vybílili jsme si oblečení, povlékli postele a šli se do jídelny naobědvat. Potom jsme byli jenom venku. Druhý den jsme se celé dopoledne učili a potom jsme my, 5.třída, stopovali 4.třidu. Ve středu jsme se dopoledne neučili, jelikož za námi přijel geolog Štěpán Rak. Spolu s ním jsme se vydali hledat trilobity. A večer jsme se vypravili na stezku odvahy. Další den jsme se zase učili a odpoledne jsme byli už venku v lese, protože 4.třída stopovala zase nás, 5.třidu. Pátek byl pro mě druhý nejlepší den za celou školu v přírodě, protože byl první karneval, který se samozřejmě povedl a potom byla olympiáda ve které jsem byla (v kategorii 5.tř. dívky) druhá, což mne velmi mile překvapilo. A konečně tu byla sobota! Sobota totiž byla nejlepší den z celé školy v přírodě. Hned ráno jsme totiž jeli na „DEN s lesy ČR“, kde byla vojenská policie se svými vycvičenými psi, kapela, sokolníci, opékání buřtů a další velmi zajímavé akce pro celou rodinu. A je tu neděle. Nejhorší den z celé školy v přírodě, protože jedeme domů. Šli jsme se rozloučit se Skryjemi, dotáhli zavazadla k autobusu, dali je do něj a v okamžiku jsme byli na cestě domů. Školu v přírodě jsem si hodně užívala, protože to byla moje poslední. Velice děkuji paním učitelkám za to, co tam pro nás dělaly, a co pro nás uspořádaly.

Galiová

Odjížděli jsme v pondělí 19. května. Sraz jsme měli v 7.35. Před budovou obecního úřadu ve Středoklukách bylo velmi rušno – děti z naší třídy a ze 4. třídy, mnoho zavazadel a pomůcek. Odjížděli jsme v 8 hodin. Zamávali jsme rodičům a paní ředitelce a vydali se na cestu. Do Skryjí jsme dojeli za 90 minut. Někdo si cestou povídal, jiné děti spaly. Po příjezdu do Skryjí jsme čekali na úklid pokojů. Sedli jsme si na zavazadla a jedly věci. Byl krásný den. Ven jsme vyšli jen v tričkách a mi líbily vycházky do lesů a na vyhlídku. Bavilo mě také s panem Štěpánem Rakem z muzea v Berouně o stezku odvahy. Zpívali jsme písničky u táboráku. Tančili Všichni jsme se těšili na sobotu, kdy nás ráno vyzvedl na program den s lesy ČR. Zaujali nás sokolníci, stanoviště AVES. Šli jsme „cestu lesem“ se stanovišti a frontu na malování na tvář. V sobotu večer byly vyhlášeny výsledky olympiády a předány diplomy. Užili jsme si poslední večer poslechem hudby z májové veselice, která probíhala na sousedním fotbalovém hřišti. V neděli jsme vstali velmi brzy, zabalili zavazadla, uklidili pokoje a vyrazili na cestu do Středokluk. Cestou jsme poslouchali písničky a sledovali film. Po 10. hodině jsme přijeli do Středokluk, kde nás uvítalo teplé počasí. Pobyt na škole v přírodě jsme si užili a ve Skryjích se nám moc líbilo. Děkuje paním učitelkám a paní zdravotnici Květě Barešové.

Šárka Trísková - 5. Třída

VÝROČÍ AUTORA (2) / Bohumil Hrabal 28. 3. 1914 - 3. 2. 1997 / Český spisovatel: prozaik, jeden z nejvýznamnějších spisovatelů druhé poloviny 20. století. Dětství prožil v Nymburce, kde byl jeho otec správcem pivovaru. Členem rodiny se stal i strýc Pepin, který prý jednou přijel na 14 dní na návštěvu - a bylo z toho skoro 40 let. Studoval v Praze práva a po uzavření vysokých škol byla léta okupace pro něho školou praktického života. Pracoval jako skladník v nymburském pivovaru. Pak přišla železniční služba; byl dělníkem na trati, telegrafistou a nakonec výpravčím. Po válce dokončil práva a stal se obchodním agentem. Potom pracoval v kladenských hutích až do vážného úrazu v r. 1954. Po uzdravení byl baličem papíru ve Sběrných surovinách. V té době vydal svou knižní prvotinu *Hovory lidí*. Posledním pracovištěm bylo Divadlo S. K. Neumanna. V roce 1963 mu vyšla **sbírka povídek** *Perlička na dně*. Od té doby se Hrabal věnoval pouze literární tvorbě. Jeho dílo: **povídky** *Ostře sledované vlaky; Taneční hodiny pro starší a pokročilé; Pábitelé; Morytáty a legendy; Inzerát na dům, ve kterém nechci bydlet; Skřivanci na niti; Perlička na dně; Fádni odpoledne; Toto město je ve společné péči obyvatel, vzpomínkové prózy* *Městečko, kde se zastavil čas; Postřižiny; Krasosmutnění; Slavnosti sněženek, romány* *Obsluhoval jsem anglického krále; Něžný barbar, vrcholné dílo* *Příliš hlučná samota, autobiografická trilogie* *Svatby v domě; Vita nuova; Proluky, filozofické úvahy* *Dopisy Dubence, díla 80. Let* *Harlequinovy miliony; Kluby poezie; Uragán nad Prahou.*

Za Obecní knihovnu v Kněževsi zpracoval Pavel Bareš - knihovník

Humanitární sbírka „**Diakonie Broumov**“, kterou Český svaz žen – Klub Kněževes ve spolupráci s OÚ V Kněževsi pořádá dvakrát do roka, proběhla 6.4. 2014 opět úspěšně. Podařilo se shromáždit velké množství ošacení, obuvi, lůžkovin a dalších potřebných věcí. Dovolte mi poděkovat všem, kteří vynaložili úsilí, čas a přišli darovat něco svého, aby tak pomohli potřebným lidem. **Další sbírka** je plánována na **5.10. 2014**.
Za ČSŽ-KK Krausová Kateřina

Dětský den / Asi 60 dětí se sešlo na fotbalovém hřišti, aby oslavily svůj den. Český svaz žen pro ně připravil jako každý rok odpoledne plné soutěží, zábavy a profesionálních ukázek. Celé odpoledne měly k dispozici dva skákací hrady, kde se mohly patřičně vydovádět. Děti, které nechtěly hopsat, zdolávaly sportovní disciplíny. Odměnou jim byly nejen sladkosti, ale i hračky. Oblíbenou součástí tohoto dne bylo

malování na obličeji. Pomalované obličejíčky děti proměnily v postavičky z pohádek. Nejen děti, ale i rodiče si přišli na své. Byly pro ně připraveny profesionální ukázky policie a ostrahy letiště. Zájemci si mohli vyzkoušet střelbu z laserových pistolí, střelbu ze signálních pistolí. Byla také možnost vyzkoušet si

pyrotechnický oblek, který váží 40 kg a používá se při zneškodnění výbušnin. Zásahová jednotka URNA nám umožnila prohlédnout si zbraně a výzbroj, kterou používá při zásahu - samopaly,

neprůstřelné vesty, letiště se psy předvedla ukázkou zadržení osob v úkrytu. Děkujeme policii a a za zpestření programu v tento den, o velmi zajímavé a nedostupné

vydařilo, děti odcházely domů spokojeny. Dovolte mi tímto poděkovat panu starostovi obce Stanislavu Kettnerovi za poskytnutí finančního příspěvku na realizaci tohoto odpoledne. Velké díky patří také Láďovi Kašparovi, který jako každý rok domluvil profesionální ukázky a postaral se o zdárný průběh této akce. Děkuji panu Berkovi, který opět zajistil a upravil hřiště i vedlejší prostory ke zdárnému průběhu. Děkuji manželům Kratochvílovým za provoz občerstvení. Díky Pavlu Čermákovi za obsluhu aparatury, členkám svazu žen za organizaci při soutěžích a všem ostatním, kteří pomohli.

Za Český svaz žen – Klub Kněževes Krausová Kateřina

5.10. Diakonie - Humanitární sbírka od 10,00 - 12,00 hod. v KD Kněževes

11.10/12.10 (termín bude upřesněn) - Drakiáda - od 10,00 hod. na fotbalovém hřišti v Kněževsi

11.10. Dlabání dýní a řepy od 15,00 hod. v KD Kněževes

28.11. Příjem vánočních svíců do soutěže o nejhezčí vánoční svícen od 18,00 hod. v KD Kněževes.

Svícny budou bodovány a vítězové oceněni na Mikulášské besídce.

29.11. Mikulášská besídka pro děti od 14,00 hod. v KD Kněževes

29.11. Mikulášská zábava pro dospělé od 20,00 hod. v KD Kněževes

PLÁN ČSŽ – KK

Projížďka historickou tramvají / Ústředí ČSŽ

pořádá pro ženy kromě seminářů a dalších akcí

také jednodenní výlety. Tento rok v květnu to byla projížďka historickou tramvají po Praze, návštěva

Pražského hradu spolu s průvodcem. I když bydlíme v těsné blízkosti hlavního města přesto jsme tuto možnost uvítaly a zúčastnily se. Den byl opravdu pohádkový, teplo, sluníčko. Projely jsme se tramvají, kterou některé z nás v mládí ještě jezdily, prošly jsme zahrady Pražského hradu v plné jarní kráse, daly si i nějakou dobrotu u Valdštejnské jízdárny a ve veselé náladě se pomalu vracely domů. *B. Pavlíková*

Kněževes – Lidice 2014, 3.ročník / Tentokrát jsme zvolily trasu Kněževes-Hrad v Červeném Újezdu-Unhošť-Lidice-Kněževes formou cyklovýletu. Sešlo se nás několik manželských párů, a přestože se obloha trochu kabonila a foukal vítr, vydali jsme se od místního kulturního domu na cestu. Pozice vedoucího celého pelotonu se nejlépe zhostil Robert Souček, ač lehce oděn (pouze tričko a kraťásky), stále nás obšťastňoval

svými postřehy a udržoval výbornou náladu. První zastávka byla v novověkém hradu v Červeném Újezdu, kde jsme si

s průvodkyní prohlédly expozici v celém prvním patře a dozvěděli se plno zajímavostí ze života v 17. až 19. století. Nyní už víme, co je žentour, motovidlo a další dnes už nepoužívané pojmy. Odtud jsme pokračovali dále směrem k cíli naší cesty. Vše probíhalo na rovinkách zvesela do

chvilu, kdy přišlo hřebečské stoupání. Iva Farová nasadila takový trháč, že si ostatní při svém „funění“ ani nevšimli, že už je na horizontu. Tam na nás čekala se svým typickým úsměvem a směle jsme pokračovali po cyklostezce do Lidic. Procházeli jsme lidický památník za zvuků naší hymny, protože zde právě probíhala pietní akce k 72.výročí vyhlazení Lidic. Lidí tam bylo moc, plné ulice autobusů s českými i zahraničními návštěvníky. Růžový sad krásně kvetl, ale my jsme stejně jako každý rok uronily slzy u památníků lidických dětí. Cesta zpět probíhala opět zvesela, i když byl ledový vítr stále proti nám a na obloze se honily černé mraky. A kde jinde jsme mohli zakončit naše téměř 40-kilometrové cyklovýletování? Přeci jako vždy v Maštali při dobrém jídle a jednom oroseném. *Bohdana Pavlíková*

Úvaha pod čarou: napadlo nás někdy, že vlastně za akce, které v kulturním domě v Kněževsi pořádáme, nemusíme našemu Obecnímu úřadu platit? Ať jsou to akce spolků (zábavy, soutěže, dětské akce), nebo různá sportovní cvičení pro ženy, nohejbal, volejbal. Ve všech ostatních vesnicích se platí poplatky, a to nemalé (např. na taneční zábavu až 4000,- Kč za večer). Když jdeme sportovat do jakéhokoliv zařízení v Praze, tak se s částkou nejméně 100 Kč za osobu počítá úplně automaticky. V Kněževsi tu bezplatnost bereme jako samozřejmost. Jsem ráda, že Obecní zastupitelstvo v čele se Standou Kettnerem podporuje veškeré dění v obci a vím, že nám to někteří z vedlejších vesnic někdy i závidí. Děkuji – za ČSZ Kněževes Bohdana Pavlíková.

Již třetí školka v přírodě!

Po dobré loňské zkušenosti jsme letos opět vyrazili do penzionu Klamovka ve Stradonicích u Nižbora. Na rozdíl od minulého roku jsme měli letos velké štěstí na počasí – celou dobu jsme si užívali příjemného jarního sluníčka, nebylo ani horko, ale ani nepršelo a my jsme tak mohli trávit skutečně veškerý čas venku. Tentokrát jsme s sebou měli profesionálního zdravotníka, pana Tomáše Kašpara ze záchranné služby z letiště. Byla to opravdu velká pomoc, pan zdravotník se staral svědomitě a pečlivě, vše zapisoval, neustále kontroloval, podával pravidelně veškerou medikaci a ve volných chvílích si pak mohl třeba zakopat do balónu s hochy na louce. Na několik dní přijel ve vlastní režii na návštěvu jeden akční tatínek, Franta. Je opravdu velmi akční, stromolezec přichystal dětem přesto však dobrodružnou lanovou dráhu. Děti lezly laně, jednou však měly možnost zakusit jízdu po Frantovi touto cestou velmi děkujeme! Během několika výletů – byli jsme ve sklárně v Nižboru, na interaktivní výstavě věnované Keltům (vřele všem výlet), dále na výstavě lega v Berouně a také na Stradonicích jsme navštívili koně, a kdo chtěl, mohl si vyrábět kožené náramky, několikrát jsme měli oblíbenou angličtinu s Jimmym. A především jsme byli neustále venku, na zahradě, na louce u řeky, na vycházkách do lesa či podél Berounky. Děti psaly jako každoročně každý večer deníčky, které jsme jim před odjezdem sešili, takže mají památku. Kromě toho dostaly děti identifikační modré kšiltovky, se kterými jsme opravdu nemohli žádné dítě nikde zapomenout či přehlédnout. Školka v přírodě se letos velmi vydařila. V příštím roce bychom rádi pro změnu do Krušných hor, na Boží Dar, kde se nám moc líbí Ježíškova cesta. Snad se náročná organizace i za rok povede!

Za MŠ N. Slabová

Turnaj v Koutě / 6.-8.6. 2014 – V tomto období se 17 volejbalových „Eliťáků“ z Kněževsi opět rozhodlo (již po čtvrté) vyjet si na turnaj do Kouta na Šumavě. V pátek při cestě do Kouta jsme se zastavili v muzeu historických zbraní. Večer se grilovalo a spřádaly se plány na nadcházející zápasy. Tradiční již VIII. ročník volejbalového turnaje smíšených družstev amatérů o pohár Koutského zámku a Hraběte Stadion – Thannhausenu pořádal volejbalový oddíl TJ Sokol Kout za vydatného přispění občanského sdružení „kouto“. Na turnaj se přihlásilo 14 družstev - od Plzně přes Domažlice ... Kněževs jako jediná měla dvě družstva – Elitu A + Elitu B. Hrál se na 3 hřištích – antuka, písek a tráva. V sobotu se hrálo již od 9.00. Krásné počasí cca 30 stupňů doplnilo opékání čuníka, vynikající Koutské pivo, sladké dobroty a vynikající pohoda. Elita A skončila 11 a B skončilo 12. Vyhrálo družstvo „Slimáčí komando“. Večer se sedělo, zpívalo a tancovalo při kytarách Ivy Roučkové a Ivy Farové. V neděli se jelo již za tradičním poznáváním krás českého kraje. Jeli jsme do Klatov – do místních „katakomb“, na náměstí jsme si dali vynikající zmrzlinu a pak jsme se vydali na krásný zámek Kozel u Plzně, který leží u malebného rybníka. Poděkování za opět příjemně strávený víkend patří pořadatelům turnaje – volejbalovým přátelům z Kouta (Dřevákům) ...

Luc

*Obec baráčníků KNĚŽEVES pořádá
17. května 2014
3. Staročeské máje
výstava, taneční soubor, hudba, a Sbor dobrovolných hasičů
od 14.00 hod. přiváží obilí od KD
od 17.00 hod. Staročeská veselice
hraje kapela Jaromíra Hory*

věncem. V sobotu dopoledne jsme májku za a jeho bagru vztyčili. Máje začínaly od 14.00 domu. Přijely děti z nedalekých Čičovic, jak se tančí Staročeská nás zradilo počasí a začalo všichni přesunuli do KD na sál jsme pozvali svobodná děvčata k tanci pod májkou na parket. Za přítomnosti rychtářky 3. Župy, hostů z Prahy a občanů obce jsme si to všichni i v improvizovaném prostředí užili. Od 17.00 začala taneční veselice, na které nás hudbou roztančila kapela Jaromíra Hory. Následovalo bohaté kolo štěstí, ze kterého si všichni odnesli malou pozornost. Na závěr bychom chtěli poděkovat dobročinným spolkům v Kněževsi, p.Kosíkovi a tanečnímu souboru z Čičovic za pomoc na přípravě májů. Zvláštní poděkování patří také sponzorům za finanční příspěví. Jsou to OÚ Kněževes, VP AGRO, AGRIVEP, LINKAMERIKA, p.Červený, p.Diviš. Těšíme se na další ročník májů. Za všechny členy baráčníků napsal místorychtář Peterka Luděk

3. MÁJE / Dne 17.května 2014 se v naší obci konaly již 3. Staročeské máje. Už v týdnu se SDH Kněževes postaral o přivezení májky z lesa a členky ČSŽ ji ozdobily pentlemi a pomoci SDH a pana Kosíka u místního Kulturního které nám všem ukázaly, beseda. Je jen škoda, že pršet. Po tanci jsme se a místo tradičního průvodu

7. Čaje pro seniory aneb předvelikonoční posezení pro mírně pokročilé a 1. ročník „Kněževský beránek“ / 18.4. 2014, pátek, 17.00, Kulturní dům v Kněževsi, hrál orchestr Ladislava Krupičky, cca 50 účastníků. Čaje za obecní úřad oficiálně zahájil místostarosta Ondřej Dojcsan. Pozitivně ohodnotil přechod ročníků a popřál všem zúčastněným příjemnou zábavu. Následně minutou ticha byla uctěna památka Alexandra Valentky, který ve věku 81 let opustil naše řady. Byl to člověk, který byl pravidelným účastníkem Čajů ... Mezi tóny orchestru, zpěvu a tanečními kreacemi

seniorů průběžně probíhal zajímavý program: informace o Staročeských májů (17.5.), vystoupení tajemných hostů Libuše Doušová s Evou Krejčířovou a Ivanou Dufkovou, za Libuše Kučerová, která informovala o činnosti Spolku, o Po stopách Havlíčka. Během večera byla promítána obce a spolků z předchozích let. Hlavním videoklip bylo Velikonoce u Farů. V soutěži o „Kněževský beránek“ bylo složená z řad účastníků vybrala 5 „nej“ beránkových 2 vítěze – děti ze ZŠ a Magdu Čefelínovou. Na dalších

přípravě 3. novodobých večera – za OÁZU Lidice Spolek Havlíček vystoupila připravovaném projektu „videoprojekce z činnosti téma „Zima v roce 1969 a 16 výrobků. Porota výtvorů. Porota vybrala místech se umístili: 2.

Libuše Kučerová, 3. Hana Kubrová, 4. Libuše Doušová - OÁZA z Lidic, 5. Iva Roučková – družina Tuchoměřice. Během celého večera se tahalo kolo štěstí s hodnotnými cenami. Na každého se dostalo ... Na závěr se všichni společně vyfotili. No a na konec bylo pro všechny připraveno překvapení – pamětní list na 7. Čaje (opět maloval Robert Souček), CD s oslavami 925 let obce a fotka (A4) z minulých „Čajů“. Moderátor večera Luděk Černý zakončil akce mottem: „Velikonoce nedělá jenom pomlázka, vajíčka a beránek – ale velikonoce dělá dobrá nálada“ ... Výtěžek z dobrovolného vstupu byl věnován na činnost místní ZŠ a Spolku Havlíček na jejich připravovaný projekt „Po stopách Havlíčka“.

Akci pořádal Obecní úřad v Kněževsi, organizačně ji zajišťoval volejbalový oddíl TJ Sokol Kněževs a redakce Kněževáka LURO. Poděkování patří nejenom pořadatelům, organizátorům a všem zúčastněným, ale také všem partnerům akcí ... R

Kněževský beránek / Žáci 4. a 5. třídy naší školy se zúčastnili prvního ročníku soutěže o nejnápaditější výtvar velikonočního beránka. Vlastní výroba byla poměrně časově náročná, přesto děti toto téma velmi zaujalo. K výrobě jsme použili nejen keramickou hlínu, ale i papír a různé přírodní materiály. Děti byly mile potěšeny získáním 1. místa za svoje výrobky. Ještě více se zaradovaly ze sladké odměny, za kterou chceme touto cestou seniorům poděkovat. Za 4. a 5. třídu ZŠ Středokluky Iva Farová a Irena Houbová

OD ZÁŘÍ 2014 MOHOU LIDÉ ZNOVU POŽÁDAT O KOTLÍKOVÉ DOTACE

O kotlíkovou dotaci, kterou jsme spustili v loňském roce na základě dohody Středočeského kraje a Ministerstva životního prostředí, byl ze strany občanů Středočeského kraje velký zájem. Přijímání žádostí proběhlo od 2. září 2013 a již 5. září 2013 byly finanční prostředky ve výši 40 mil. vyčerpány.

„Středočeský kraj je na prvním místě co se týká znečištění tuhých znečišťujících látek z lokálních topenišť v ČR, proto jsme se rozhodli i v letošním roce iniciovat jednání s Ministerstvem životního prostředí o možnosti dotací pro občany Středočeského kraje na pořízení nového kotle na uhlí, biomasu nebo kombinaci. **Dne 12. 5. 2014 Rada Středočeského kraje schválila příspěvek ve výši 40 mil., stejnou částkou by mělo přispět i ministerstvo životního prostředí**“, uvedl náměstek hejtmána pro oblast životního prostředí Marek Semerád.

„V současné době evidujeme, že zájem občanů o výměnu nevyhovujících kotlů za nové nízkoemisní, je stále obrovský. Momentálně jednáme s Ministerstvem životního prostředí o nové dohodě. **Otevření další výzvy předpokládáme na září 2014 s tím, že čerpání finančních prostředků bude až v roce 2015**“, doplnil Semerád.

Podporovanými typy kotlů jsou, stejně jako v předchozí výzvě, plně automatické kotle 3 a vyšší emisní třídy, zplyňovací kotle, atmosférické a kondenzační kotle na zemní plyn. **Výše dotace je závislá na typu pořizovaného kotle a pohybuje se v rozmezí 15 – 60 tisíc korun.**

„Mnoho domácností si stejně bude muset do roku 2022 pořídit kotel úplně nový, který bude splňovat podmínky minimálně 3. emisní třídy podle ČSN EN 303-5. Dané podmínky vstoupily v platnost s novelou zákona o ochraně ovzduší. Pokud občané využijí dotaci, náklady na pořízení nového kotle se jim výrazně sníží“, uvedl závěrem Semerád.

Všechno nejlepší k osmdesátým narozeninám,
které v červenci oslaví
pan Antonín Michl,
přeje bývalá stavební a údržbářská četa.
Výhodou osmdesátníků je, že mají mnoho lidí, které milují.
HODNĚ ŠTĚSTÍ A ZDRAVÍ PŘEJE I REDAKCE LURO (Jean Renoir)

Dne 22. 6. 2014 oslavil své krásné 80. narozeniny pan ing. Jaroslav Boukal,
dlouholetý člen a předseda ZO ČSCH v Hostouni a úspěšný chovatel drůbeže a holubů.
Pan Boukal je také vynikající funkcionář a jeden z iniciátorů výstav drobného zvířectva v Kněževsi.
Vše nejlepší, mnoho zdraví, štěstí, spokojenosti a chovatelských úspěchů mu přejí členové ZO Hostouň.
K PŘÁNÍ SE PŘIPOJUJE I REDAKCE LURO.

Lékárna Kněževes

Provozní doba
Pondělí - Pátek
8:00 - 17:00
Tel: 220 951 063

Nyní ušetříte 30Kč za recept. Máme letákové akce, kde můžete ušetřit na vybraných výrobcích.

redakce LURO
knezevak.ou@seznam.cz

OPUS v.dl
www.opus-vdi.cz
e-mail: digi@opus-vdi.cz
tel: 602 166 002

BAREVNÝ A ČERNOBÍLÝ DIGITÁLNÍ TISK

Letáky, vizitky, prospekty, brožury, samolepky, diplomy vytiskneme rychle, levně a kvalitně. Možnost spolupráce s našimi grafiky. Poskytujeme náhradní plnění.

Družstvo OPUS VDI, Papírenská 1, Praha 6, 160 00

OBEK KNĚŽEVES OBEK U PRAHY

WWW.KNEZEVES.CZ

Srdečně Vás zveme do Hrncírny.

- ochutnávka a přátelské posezení u vína
- hravé tvoření z keramické hlíny pro děti a dospělé
- prodej keramiky
- pořádání akcí

Otevřeno máme:

Úterý: 17° - 19° hod

Tvoření pro děti i dospělé.

Středa: 19° - 22° hod

Ochutnávka a posezení u vína.

Pátek: 19° - 22° hod

„A sklenku vína na dobrou noc.“

Sobota: Možnost pořádání

soukromých akcí,
oslav apod.
(po předchozí domluvě)

Kněževes Nad hřištěm 130
tel: 603230549
e-mail: hana.drskova@tiscali.cz

Tomáš a Hana
Drskovi

ČAJE PRO SENIORY
V KNĚŽEVSI
2011 - 2014

Pamětní list

Pamětní list

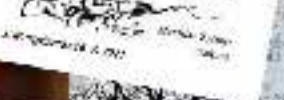
Pamětní list

Pamětní list

Čaje pro seniory
zob. - předání pamětního listu

Pamětní list

Pamětní list

Pamětní list

